

رابطه‌ی کسب رزق و گشودن محبت به حق

شماره پرسش: ۱۴۱۴۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۴/۹/۲۷ ۰۵:۵۶:۰۲

متن پرسش

با عرض سلام و ادب و احترام خدمت شما استاد معزز و محترم: این حقیر کتاب جایگاه رزق در زندگی انسان را دو بار و دقیقاً" (در حد بضاعت کم خویش) مطالعه نمودم اما آنچنان که باید به ذهنم ننشست، با توجه با این حقیقت که گفته اند: تنبلی یکی از کهنه ترین میراث بشریت است و تلاشی پی گیر و مجدانه می طلبد تا بر این مشکل فایق آییم و از طرفی در کتاب حضرت عالی به نحوی تلاش را غیر موثر جلوه داده بود. چگونگی حل این مطلب برای این حقیر ناسفته ماند. در صورت وقت و امکان جواب بفرمایید و در غیر هر دو صورت دوستدار شما خواهم بود. یا علی.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین طور که متوجه‌اید هرگز نباید کسی به بهانه‌ی آن که رزق، مقسوم است و از اول تعیین شده؛ تلاشی جهت کسب رزق نکند. زیرا اولاً: در بسیاری موارد رزق مقسوم او را منوط به تلاش او کرده‌اند. ثانیاً: اگر تلاش لازم را جهت کسب رزق نکند بر فرض هم که رزق او به او برسد، همراه با عزت نفس نخواهد بود. از همه مهم‌تر وظیفه‌ای خداوند در مسیر کسب رزق برای ما نسبت به مردم تعیین کرده است تا راه محبت به حق از طریق محبت به خلق در مقابل ما گشوده شود. موفق باشید